

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 13. Status Ecclesiasticus in Galliis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.

A. C. 1738

Præterea idem Rex Mense Octobri novum Ordinem militarem erexit sub invocatione S. Caroli, cujus ipsemet foret supremus Magister, Cancellarius vero Gallianus primarius Regis Sacellanus, & in Thesaurarium electus est Bossuetus.

§. XIII.

Status Ecclesiasticus in Gallis.

Singulari etiam studio Ludovicus XV. Franciæ Rex inter turbidas Questionistarum machinationes pacem Ecclesiæ reddere, refractarios poenarum severitate coercere ac Ecclesiæ disciplinam restaurare nitebatur; eo fine a Clemente XII. Papa Apostolicum impetravit diploma, vi cuius Parisiensi Archiepiscopo datum est negotium, ut Visitatoris Apostolici munere insignitus Congregationem Sanctimonialium de Calvaria lustraret, & Superiores ejusdem Instituti Majores pro culpæ modo ab officio saltem ad tempus amoveret. Ceterum de hac causa inferius plura. Interim idem Archiepiscopus Communitatem Orphanarum pueri Jesu destruere jussus erat. Mense autem Novembri Rex pro hæresum extirpatione publicas preces per Archiepiscopum indici præcepit; quocirca die vigesima
 tertia

tertia ejusdem Mensis Parisiis solemne Sacrum eo fine celebrabatur, ut Divinum Numen pro fidei Catholicae incremento, Christianorum Principum concordia, & Sectarum eradicatione exoraretur: Rem Divinam Brisacus Condomiensis Episcopus Pontificali habitu ornatus peregit, cui Cardinalis Polignacus, decem Franciæ Episcopi, pluresque primæ Nobilitatis Viri intererant: Religiosissimi Regis exemplo animati Franciæ Præsules plura, eaque insignia Zeli sui specimina in suis Diæcesibus edere certabant, & quidem Franciscus Baylion Atrebatensis Præsul Seminarium pro iis Sacerdotibus, qui ob decrepitam senectutem sacrum ministerium obeundo impares fuerint, erigendi facultatem a Rege petiit, qua etiam facile obtenta, amplas ædes in suburbio magno pretio coemit, & fabricam suo ære absolvit. Mense autem Aprili Josephus Nicolaus de Paris Aurelianensis Episcopus pro tota sua Diæcesi mandatum cunctis Ecclesiarum foribus affixum publici juris fecit, quo omnibus Clericis vetitum, ne chartarum aut alearum lusu uterentur; quoniam vero Cathedrale hujus loci Capitulum sub cujusdam privilegii obtentu Episcopalem jurisdictionem declinaret. hinc illud motu veluti proprio pariter
ad

Sæc XVIII.
A. C. 1738.

Sæc. XVIII. ad omnes illius Ecclesiæ Canonicos & A. C. 1738. Sacellanos æquale mandatum dedit, eosque admonuit, ut juxta Sacros Canones & Conciliorum decreta a tel-feris, aliisque fortunæ ludis abstinerent.

§. XIV.

Duo Cardinales a Clemente XII. Papa inaugurati.

Hispano Rege cum Clemente Papa plene conciliato, nil propius esse videbatur, quam ut nova lis recens obductam dissidii cicatricem refricaret: Illius occasio erat hæc: Anno hujus sæculi trigesimo quinto Pontifex, uti retulimus, Ludovicum Regium Hispaniarum Infantem Romana decoraverat Purpura; Hic vero instigantibus Hispanis querebatur, se nonnisi titulo *Eminentissimi* a ceteris Cardinalibus, Romanisque Proceribus honorari, cum tamen utpote Regius Princeps *Serenissimæ ac Regiæ Altitudinis* prærogativam natalium jure sibi deberi crederet: Verum ceteri Cardinales, quorum etiam non pauci Principum genere orti erant, hujus petitioni haud deferendum censebant. Instabat tamen importunius Cardinalis Aquaviva, qui universo Cardinalium Collegio exponebat,